

ଶୈବ

ପପନ ନିତ ଉତ

រឿង ចចក និងទុង

និពន្ធនិងរៀបរៀងដកស្រង់ពី សៀវភៅគតិលោក ភាគ៥

គូររូបដោយ លោក គឹម សុគន្ធ

រក្សាសិទ្ធិដោយ អង្គការសន្តិស្ម័គ្រចិត្ត(SVA)

បោះពុម្ពឆ្នាំ២០០១

បុព្វកថា

ប្រភេទសៀវភៅនិទានរឿងព្រេងខ្មែរដោយរូបភាពសំរាប់កុមារ
នេះ បានរៀបរៀងឡើងក្នុងគោលបំណង៖

- ធ្វើឱ្យកុមារមានសេចក្តីសប្បាយរីករាយ
- ជួយដល់ការលូតលាស់ផ្នែកស្មារតី និងអប់រំបញ្ញារបស់កុមារ
- ឱ្យកុមារស្គាល់វប្បធម៌របស់ខ្មែរ
- ជួយដល់ឪពុកម្តាយ ឬលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ ក្នុងការនិទានរឿង
ផ្សេងៗ សំរាប់កុមារ

យើងខ្ញុំរង់ចាំទទួលនូវការផ្តល់មតិកែលំអ ពីមិត្តអ្នកអានទាំងអស់
ដោយសេចក្តីសោមនស្សរីករាយជាទីបំផុត ។

សូមអរគុណ !

ចចកដែលរស់នៅឯកៅតែងងនៅក្នុងផ្ទះមួយ បានដើរ
តិបតុបៗ ចុះឡើងៗ និងអ្វីផងថា : « អផ្សុកណាស់ !
អផ្សុកណាស់ ! ខ្ញុំចង់បានមិត្តសម្លាញ់ ! » ។ ចចកបាន
ចុះពីកំពូលភ្នំឆ្ពោះទៅភូមិឯជើងភ្នំ ។

ចចកបានមកដល់ផ្ទះទុំង

ជួនពេលដែលទុំងបំរុង

ចេញទៅរកចំណី ។

ចចកបាននិយាយទៅកាន់ទុងថា៖ « សូមបងយកខ្ញុំ
ជាមិត្តផង » ។ ទុងមានការភ្ញាក់ផ្អើលបន្តិច តែទុងដែល
រស់នៅឯកោម្នាក់ឯងដែរនោះ ក៏សម្រេចចិត្តយកចចក
ជាមិត្តយ៉ាងរីករាយ ។

ថ្ងៃមួយចតកនិយាយបបួលទុំថា៖ « សម្លាញ់អើយ !

ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំសុំអញ្ជើញឯងទៅជប់លៀងនៅឯផ្ទះខ្ញុំបាន

ម្តង » ។

ចចកបានធ្វើម្ហូបអាហារដាក់នៅក្នុងថាសមានផ្ទៃរាប
ស្មើ ដូចដែលខ្លួនធ្លាប់បរិភោគ ដោយមិនបានគិតពីការ
ទម្លាប់របស់ទុក្ខ ។ ទុក្ខបានធ្វើដំណើរមកដល់ផ្ទះចចក
ដោយក្លរិករាយបំផុត ។

ទុំងបានប្រឹងចឹកអាហារនៅក្នុងថាស តែដោយសារ
ចំពុះវែងពេក ក៏មិនអាចបរិភោគអាហារបានឡើយ ។
ចចកបរិភោគពេញពោះឆ្អែតតែម្នាក់ឯង។ ឯទុំងនៅពោះ
ទទេ ក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញកូរពោះត្រូកៗ! ត្រូកៗ! ។

បីថ្ងៃបន្ទាប់មកទុក្ខក៏បានអញ្ជើញចាកមកដល់លៀង
នៅផ្ទះរបស់ខ្លួនម្តងវិញ ។

ទុំបានយកថ្នូដែលមានមាត់ តូចមកដាក់ចំណីអាហារ
នៅក្នុងនោះ រួចទុំក៏អញ្ជើញ ចចកដោយរាក់ទាក់៖

សូមសម្លាញ់ពីសាឱ្យឆ្អែតចុះ ។

អរគុណ ! អរគុណ! ចចកតបយ៉ាងរីករាយ ។ ទុំ
ដែលមានចំពុះវែងបានបរិភោគចំណីអាហារយ៉ាងស្រួល
រហូតឆ្អែតស្តប់ស្តល់

ចំណែកឯចចកមាត់ធំលូកមិនចុះទៅក្នុងថ្ងៃ បរិភោគ
ក៏មិនកើត ចេះតែអង្គុយស្ងៀម ពោះក៏ឃ្លានកូរត្រូកៗ ។
ចប់ពិធីជប់លៀង ចចកលាទុងវិលទៅផ្ទះវិញជាមួយនឹង
ការអៀនខ្មាសយ៉ាងខ្លាំង ។

ដប់ប្រាំ

